

KAD ZATVORIŠ OČI

U provaliji velikog julskog dana
Punog glasova pjene i sjenki
Zvijer ljeta dahće pod čekićem sunca
I tone gusti miris slijepe zemlje
U plitku nepokretnost vremena

Staklena tišina teška kao nebo
I nijeme pjesme Lešine pored puta

Svako se u sebe sklanja
Svako Boga u svoju kuću zaključava

Gorki talog uspomena
Veliki crv u mesu spokojne praznine
Zaspale pod prozorom

Dodirni rukom meku ravnotežu vode
Koja je izgubila obale
Pa gori trulim plamenom
Dok umire
Bez ikakvog znaka otpora

Zastani kraj nje i bez žaljenja
Gurni kamen budućih dana
Niz pustu padinu života

Kad zatvoriš oči
Biće već prekasno za snove